

DÜNYADA ve TÜRKİYE'DE NELER OLUYOR?

Halil Sami

Kontrollü iletişim ağlarının dünyayı sardığı, kullanılması istenen bilginin erişime açıldığı ve bu iletişim ağlarının sayesinde tüketiciye hızla ulaştırıldığı, yüksek teknolojik üstünlüğü elinde tutan egemenlerin yönlendirdiği olaylar zincirine her gün bir yenisinin eklendiği, rol dağıtımının egemenler tarafından hızla yapıldığı, oyuncunun bile rolünü bilmeden çıktığı dünya sahnesi... İşte böyle bir dünyada 21. yy.'a girerken dengeler değişmiş; değişen dengelere hazırlıksız yakalanan Türkiye belirsizlik okyanusunda küresel akıntılara kapılarak sürüklenmiş, var oluşunu ortaya koyan düşünceden hızla uzaklaşarak karanlık ve bulanık sulara doğru yol almaktadır.

Herkesin geleceği aydınlık tablolarla anlattığı bir zamanda biz niye bu kadar karanlık bir tablo çizdik? Çünkü kitle iletişim organlarını da elinde bulunduran gücün topluma aktardığı kadarı ile yetinmedik. Bağımsızlıkçı karakterimizden kaynaklanan her geçen gün bağımlılığın verdiği rahatsızlık ve Kemalist düşüncenin bize öğrettiği bağımsız düşünce yolumuzu aydınlatarak gözlerimizdeki sis perdesini kaldırmıştır.

Dünyada ve Türkiye'de neler olduğuna dünyadaki değişmelerle başlayalım. Herkesin de bildiği gibi dünya paylaşım mücadelesinde kutuplardan birini oluşturan sosyalist blok dağılma sürecine girmiş ve egemenliği altında tuttuğu uluslar bir bir bağımsızlıklarını ilan ederek dünya sahnesine çıkmıştır. Bu bağlamda tek süper güç kalan ABD kitle kültürü üzerindeki yoğun etkisi, teknolojik üstünlüğü ve küresel askeri erişimi sayesinde dünyanın jandarması konumuna gelmiştir.

ABD'nin küresel üstünlüğünün sürmesi ve kendi var oluşunu devam ettirebilmesi; dünya enerji kaynaklarını ve bunların dağıtım yollarıyla jeostratejik bölgelerin kontrolünü elinde tutarak jeopolitik üstünlüğünü devam ettirebilmesinden geçmektedir. Bu nedenle ABD aynı zamanda kendi modelini diğer bölgelere de taşımakta ve elinde tuttuğu küresel yapılarla (IMF ve Dünya Bankası vb.) yaptırımlar getirerek kendine bağımlılığı arttırmaktadır. Bu bağlamda ABD satranç tahtasındaki oyununu küresel egemenliğinin devamlılığı üzerine kurmaktadır.

Bundan sonra devam edecek olan ABD'nin küresel stratejisi ulusal devletleri ortadan kaldırıp, yerine etnik veya dini kökene dayalı devletler oluşturmak, ulusal devletlerin elinde bulunan ekonomik yapıları ve stratejik güçleri IMF ve Dünya Bankasının dayatması ile özelleştirmek, ileride uluslararası sermaye zincirine dahil edip dünya ticaret oligarşisinin eline teslim etmektir. Çünkü dünya ticaret oligarşisinin çıkarları ve çıkarlarının dayalı olduğu sermayenin serbest dolaşımı temelinde bağımsızlık olan ulusal devletlere takılmaktadır. Bugün ABD, son gelişmelerden de anlaşılabilir gibi Amerika'da yaşayan halkın çıkarlarından çok, dünya ticaret oligarşisinin çıkarlarını temsil etmektedir ve Amerikan ordusu kendi ülkesinin güvenliğinden çok dünya ticaret oligarşisinin (çokuluslu şirketlerin) güvenliğini sağlamaktadır.

Gelişen ve gelişmekte olan süreci bölgemize indirgediğimizde yaklaşan tehlikenin tüyler ürpertici düzeyde olduğunu görmekteyiz. Peki Yeni Dünya Düzeni adını verdikleri küreselleşme, hiç de yeni olmayan adı değişen emperyalizm ülkemizden ve yaşadığımız coğrafyadan ne istiyor?

Aslında emperyalist güçlerin özellikle Ortadoğu üzerindeki politikalarının bilinmesine rağmen Körfez krizi süreci ile birlikte karşısında güç kalmayan ABD'nin kanatları altındaki Ortadoğu'da çıkarları bulunan diğer emperyalist devletlerin ve bağımlı liderlerin de ülkelerini sürüklediği olaylar zincirinde yeni dünya düzeni yutturmacasının gerçek yüzü ortaya çıktı. Daha önceleri cetvelle çizilerek oluşturulan devletlerin emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda tekrar etnik ve dini (mezhepsel) kökenlerine göre bölünüp parçalanması, kendi modelini oluşturarak, hamisi olduğu İsrail'inin güvenceye alınması, Ortadoğu federasyonuna giden yoldaki engellerin kaldırılmasından başka bir şey değildi. Bunun sonucunda Irak ikiye bölünerek parçalanmış fakat planlandığı gibi Irak'ın üçe bölünmesi (Kürt, Sünni ve Şii bölgesi olarak) gerçekleşmemiştir. Yine de Irak'a uygulanan ambargoyla ABD dünya petrol kartelini eline geçirerek enerji kaynaklarını ve enerji dağıtım yollarında tamamen kontrolü sağlamıştır. Bugün de ABD, Körfez kriziyle Irak üzerinde tamamen gerçekleştiremediği planlarını yeniden uygulamaya koymuştur. ABD'nin hedefinin Saddam ve Irak'ın elinde bulunan kimyasal silahlar olmadığı artık emperyalizmin senaryolarına alet olanlarca da bilinmektedir.

Yönümüzü Ortadoğu'dan Kafkaslara ve Orta Asya'ya çevirdiğimizde çok farklı senaryolarla karşılaşmayız. SSCB'nin dağılmasıyla bağımsızlıklarına kavuşan ve uluslaşma sürecine giren devletlerin elinde bulunan enerji kaynakları tabii ki emperyalizmin iştahını kabartmıştır. Yalnız emperyalistlerin hedeflerine giden yol üzerinde yine model olma niteliğindeki ve Ortadoğu, Balkanlar ve Kafkasya üçgeninde bulunan devletlerle tarihi geçmişleri olan kilit coğrafyadaki Türkiye vardır. Yine Orta Asya enerji kaynaklarına uzanan yolun üstündeki ülkemiz kontrollü istikrarsızlık politikalarıyla oyalanırken, ABD'nin yeni dünya düzeni altında saklamaya çalıştığı emperyalist planlar dünyanın her yerinde olduğu gibi çevremizde de devam etti. Körfez krizi süreci ile başlayan Irak'ın parçalanmasına yönelik planların önemli bir nedeni de Bakü-Ceyhan boru hattıydı. Çünkü Hazar petrollerinin dünya pazarlarına çıkmaya hazırlandığı, batıya taşınacak petrolün en ekonomik ve en güvenli yolun Türkiye gibi model olma niteliğinde bir devletten geçmesi, petrol dağıtım yollarının ulusal bir devletin elinde olması aynı zamanda batıya karşı Türkiye'nin pazarlık şansını arttırmaktadır. İşte böyle bir coğrafyadan geçecek boru hattını denetleyecek, kendi açısından güvenceye alacak ve kuvvetlerini konuşlandıracak bir tampon bölge gereksinimini de Kuzey Irak'ta oluşturulacak yapay Kürt devleti sağlayabilirdi.

Bakü Ceyhan hattını pahalı olduğu gerekçesiyle kabul etmeyen petrol şirketleri ve dolayısıyla ABD; Kuzey Irak'taki yapıyı istedikleri düzeye getirince bu hatta olumlu bakmaya başladı. Bu çerçevede anlaşılmayan daha doğrusu Kuzey Irak'taki haracın başında kavga eden iki Kürt aşiret reisini Ankara sürecine ters olarak Washington'da masaya oturttu ve anlaştırdı. Böylelikle ABD güdümünde adı konulmamış bir Kürt devleti bir oldu bittiyle Türkiye'nin kabulü olmadan kurulmuş oldu. 21.yy'a girerken Türkiye dış politikasında sadece tek hamle üzerine kurduğu satranç oyununda devamlı mat olmuştur.

İçeride 75. yılla birlikte estirilen Cumhuriyet rüzgarları birlik ve beraberliği ve toplumsal barışı bir ölçüde sağlamış ve bunun karşısında Suriye'de sıkıştırılan katil yeni bir senaryo ile Rusya üzerinden İtalya'ya taşınmıştır. Artık bölücü örgüt için yeni bir senaryo yazılmış ve başka bir kullanım alanına aktarılmıştır. Kuzey Irak'ta istediğini elde eden emperyalist güçler siyasi arenada ve bazı pazarlıklarda tekrar kullanılmak üzere terör örgütünü yedeğe almış, terör örgütünün başının Avrupa'da dolaşımıyla içe dönük bir milliyetçilik senaryolarını uygulamaya çalışmaktadır. Bundan sonra da dışarıdan parçalanamayan Türkiye yabancı olmadığımız bir senaryo ile içten parçalama ve Sevr sürecine sokulmaya çalışılacaktır.

Yine bölücü örgütün içeride darbe alması ve zayıflamasının dışında (TSK'nin özverili mücadelesi ile), mafya bağlantılarının ortaya çıkması ve geric hareketlerin önüne geçilmesinin gerçek nedeni özellikle mafyanın artık kendilerine (Ticaret oligarşisine) zarar vermeye başlamasıdır. Toplumun gözleri önünde gelişen olaylarda bu pislige kimlerin karıştığı ortaya çıkmıştır. İşadamlarının, politikacıların ve bürokratların bulaştığı mafyasal yapılar birer birer çöküşe geçirilmiştir. Ticaret oligarşisi tarafından kullanılan bu yapılar büyüyerek kontrolden çıkmaya ve kullanan güce zarar vermeye başlamış yine aynı güç tarafından budanarak zararsız hale getirilmiştir.

Diğer taraftan emperyalizmin beslediği dinsel yapılar büyüyerek ekonomik bir güç haline getirilmiş, dayatılan ılımlı İslam'ın ekonomik kaynakları haline gelmiştir. Cumhuriyeti 75. yılı ile birlikte partisiyle, şirketiyle ve medyasıyla bu dinsel yapılar renk değiştirmiş hepsi liberal ekonomiden yana Atatürkçü ve Cumhuriyetçi oluvermişlerdir. Artık bunların partisinde adil düzenin yerini yeni düzen almış, televizyonlarında türbanlı kızların yerini Sibel'ler, Seda'lar televole benzeri programlar ve Amerikan dizileri almış, finans kuruluşlarında faizsiz kazancın yerini faizli döviz hesapları ve kredi kartları almış, bir güzel açılıp yeni dünya düzenine uyum sağlayıvermişlerdir.

Son olarak şunu söyleyebiliriz ki, sömürü ile hayat bulan ve ayakta kalan tüm yapılar insanı ve doğayı sömürmek için özgürlük maskesiyle, liberalizm, insan hakları maskesiyle bölücülük yapıyor ve barış adına insanları katledebiliyor. Yine aynı şekilde kendilerine dur diyen düşüncelerin yanına kendilerinin de hayat bulabileceği benzeri fakat içi boşaltılmış bir düşünce koyarak varlıklarını sürdürebiliyor. Kemalizmin başına gelenler gibi...